

У четверту суботу листопада ми традиційно запалюємо свічки, молячись і згадуючи всіх людей-відомих і невідомих, які невинно загинули під час Голодомору 1932-1933 років та сталінських репресій. А також і автора цієї ініціативи - одного з перших дослідників українського Голодомору, американця індіанського походження Джеймса Мейса. Публіцисти, історики та політики у своїх промовах дуже часто посилаються на його праці.

Напередодні цієї скорботної дати 19 листопада до ЦРБ № 141 завітала дружина дослідника Наталя Дзюбенко-Мейс. Вона завжди була другом і соратником Джеймса. А після смерті продовжує його справу. Про те, яким він був за життя і як триває його справа сьогодні, розповіла читачам бібліотеки Наталя Дзюбенко-Мейс.

Голодомор - центральний пункт української історії, але це і гіркий докір всьому світу. Загинули мільйони, світ бачив це і промовчав.

До сьогоднішньої зустрічі та вшанування Дня пам'яті бібліотекарі підготували виставку-реквієм «Священна пам'ять про національні трагедії....».

Виставка буде діяти у відділі обслуговування з 19 листопада по 3 грудня.

В голодні тридцяті пані Наталя теж втратила багатьох з своїх родичів. У цей день свічка в її вікні - тісний зв'язок з тими, кого вона не знала, але хто так потрібен був їй в її житті.

В світ вийшла нова поетична книга письменниці та журналістки, автора газети «День » Наталії Дзюбенко-Мейс під назвою «Та, що біжить по стерні...». Автор представила читачам своє нове видання.

Хвилиною мовчання присутні на заході вшанували загиблих у важкі для нашої країни часи, тих які сіяли та косили, копали та збирали, годували, плекали, народжували дітей, створювали сяючі храми і безсмертні книги.

